

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 29 päivänä maaliskuuta 1999 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 11/2000

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/.../EY antamiseksi vaarallisten aineiden maantie-, rautatie- ja sisävesikuljetusten turvallisuusneuvonantajan tutkintoa koskevista vähimmäisvaatimuksista

(2000/C 36/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan c alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä me-
nettelyä noudattaen⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

1) Kuljetusten turvallisuuden kohentaminen ja ympäristön-
suojaus, erityisesti vaarallisten aineiden maantie-, rautatie-
ja sisävesikuljetuksissa, sekä inhimilliset tekijät eri kulje-
tusmuotojen turvallisessa käytössä ovat tärkeitä kysy-
myksiä.

2) Vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvon-
antajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä 3
päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin
96/35/EY⁽⁴⁾ mukaan vaarallisten aineiden maantie-, rau-
tatie- tai sisävesikuljetuksia tai niihin liittyviä kuormaus-
tai purkamistoimia suorittavan yhtiön on nimettävä yksi
tai useampi turvallisuusneuvonantaja. Mainittu direktiivi
ei sisällä yksityiskohtaisia säännöksiä turvallisuusneuvon-
antajan tutkintojen ehtojen yhtenäistämistä eikä tutkin-
tojen järjestäjiä koskevista vaatimuksista.

3) Jäsenvaltioiden olisi luotava turvallisuusneuvonantajan
tutkinnolle ja tutkinnon järjestäjiä koskeville vaatimuksil-
le yhteiset vähimmäispuitteet, jotta voidaan varmistaa
tietty laatutaso ja helpottaa turvallisuusneuvonantajien
EY-todistusten vastavuoroista tunnustamista yhteisön
koko alueella.

4) Turvallisuusneuvonantajan tutkinnossa on vähintään yksi
kirjallinen koe, joka käsittää ainakin direktiivin 96/35/EY
liitteessä II lueteltuja aiheita koskevia kysymyksiä sekä
annettuun tapaukseen liittyvän tehtävän, jonka nojalla
kokelaat voivat osoittaa, että he soveltuvat suorittamaan
turvallisuusneuvonantajan tehtäviä.

⁽¹⁾ EYVL C 148, 14.5.1998, s. 21 ja EYVL C 52, 23.2.1999, s. 16.

⁽²⁾ EYVL C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto 20. lokakuuta 1998 (EYVL C
341, 9.11.1998, s. 29), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29
päivänä maaliskuuta 1999 ja Euroopan parlamentin päätös tehty
... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 145, 19.6.1996, s. 10.

- 5) Jäsenvaltiot voivat säätää, että ainoastaan tiettyihin vaarallisiin aineisiin liittyvää toimintaa harjoittavien yritysten palvelukseen aikoville kokelaille esitetään vain tähän toimintaan liittyviä aihekokonaisuuksia koskevia kysymyksiä. Tällöin on EY-todistuksessa selvästi ilmoitettava sen kattavuuden rajoitukset.
- 6) Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hyväksyy tutkinnon järjestäjän järjestämän tutkinnon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tutkinnon järjestäjille asetettavat vaatimukset, jotta voidaan varmistaa palvelujen korkea laatutaso. Tutkinnon järjestäjien on oltava teknisesti päteviä, luotettavia ja riippumattomia.
- 7) Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa,
- c) 'yrityksellä' direktiivin 96/35/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettua yritystä;
- d) 'tutkinnolla' direktiivin 96/35/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkintoa;
- e) 'tutkinnon järjestäjällä' jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen nimeämää laitosta, joka järjestää tutkinnon;
- f) 'EY-todistuksella' direktiivin 96/35/EY liitteessä III olevan mallin mukaisesti laadittua todistusta.

II LUKU

Tutkinnot

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

3 artikla

I LUKU

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan direktiivissä 96/35/EY säädetyin vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvonantajan EY-todistuksen saamiseksi vaadittavaa tutkintoa koskevat vähimmäisvaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvonantajien pätevyys tutkitaan niin, että nämä vähimmäisvaatimukset täyttyvät.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'vaarallisten aineiden kuljetusten turvallisuusneuvonantajalla', jäljempänä 'neuvonantaja', direktiivin 96/35/EY 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua henkilöä;
- b) 'vaarallisilla aineilla' direktiivin 94/55/EY⁽¹⁾ 2 artiklassa ja direktiivin 96/49/EY⁽²⁾ 2 artiklassa määriteltyjä aineita;

(1) Vaarallisten aineiden tiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä marraskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/55/EY (EYVL L 319, 12.12.1994, s. 7), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/47/EY (EYVL L 169, 5.7.1999, s. 1).

(2) Vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/49/EY (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/48/EY (EYVL L 169, 5.7.1999, s. 58).

1. Toimivaltainen viranomainen tai tutkinnon järjestäjä järjestää pakollisen kirjallisen tutkinnon, jota se voi täydentää suullisella tutkinnolla sen tarkistamiseksi, onko kokelailla turvallisuusneuvonantajan tehtävien hoitamiseksi tarvittavat tiedot, jotta heille voidaan myöntää EY-todistus.

2. Pakollinen tutkinto koostuu kirjallisesta kokeesta, joka on mukautettu siihen yhteen tai useampaan kuljetustapaan, jota varten EY-todistus annetaan.

3. a) Kokelalle annetaan kysymyslomake. Se käsittää vähintään 20 vapaamuotoista kysymystä, jotka kattavat direktiivin 96/35/EY 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti ainakin kyseisen direktiivin liitteessä II luetteloidut aiheet. Monivalintakysymysten käyttö on kuitenkin mahdollista. Siinä tapauksessa kaksi monivalintakysymystä vastaa yhtä vapaamuotoista kysymystä.

Mainituista aiheista on kyseessä oleva kuljetustapa huomioon ottaen kiinnitettävä erityistä huomiota seuraaviin:

- yleiset ennalta ehkäisevät ja turvatoimenpiteet,
- vaarallisten aineiden luokitus,
- yleiset pakkausmääräykset, mukaan lukien erityisesti säiliöt, säiliökontit ja säiliövaunut,
- vaaraa osoittavat merkinnät ja varoituslipukkeet,
- rahtikirjassa olevat merkinnät,
- käsittely ja ahtaus,
- miehistön ammatillinen koulutus,
- ajoneuvossa mukana pidettävät asiakirjat ja kuljetusasiakirjat,

- kirjalliset turvaohjeet,
 - kuljetusta koskevat varustemääräykset.
- b) Kokelaille annetaan ratkaistavaksi direktiivin 96/35/EY liitteeseen I liittyvää tapausta koskeva tehtävä, jonka nojalla he voivat osoittaa soveltuvansa suorittamaan neuvonantajan tehtäviä.
- c) Jäsenvaltiot voivat säätää, että tiettyjen vaarallisten aineityyppien kuljetuksiin erikoistuneen yrityksen palvelukseen aikoville kokelaille esitetään direktiivin 96/35/EY liitteen II mukaisesti kysymyksiä vain heidän toimintaansa liittyvistä aiheista.

Kyseisiä vaarallisia aineityyppejä ovat seuraavat:

- luokka 1 (räjähteet),
- luokka 2 (kaasut),
- luokka 7 (radioaktiiviset aineet),
- luokat 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 ja 9 (kiinteät ja nestemäiset aineet),
- YK-numerot 1202, 1203, 1223 (mineraaliöljytuotteet).

EY-todistuksen otsakkeessa on ilmoitettava selvästi, että todistus on pätevä ainoastaan niiden tässä alakohdassa tarkoitettujen vaarallisen aineityyppien osalta, joista neuvonantajalle on esitetty kysymyksiä a ja b alakohdienten mukaisesti.

4. Toimivaltainen viranomainen tai tutkinnon järjestäjä laatii luettelon kokeessa esitetyistä kysymyksistä ja pitää luetteloa ajan tasalla.

III LUKU

Tutkinnon järjestäjälle asetettavat vaatimukset

4 artikla

1. Mikäli jäsenvaltiot eivät suoraan vastaa tutkinnon järjestämisestä, ne nimeävät tutkintojen järjestäjät seuraavia perusteita noudattaen:
- a) tutkinnon järjestäjän pätevyys;
 - b) tutkinnon järjestäjän ehdottamien, tutkintoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen erittely;
 - c) tutkinnon puolueettomuuden takaamiseksi tarkoitetut toimenpiteet;

d) tutkinnon järjestäjän riippumattomuus neuvonantajia palkkaavista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä.

2. Hyväksytyt tutkinnon järjestäjän nimeäminen tapahtuu kirjallisesti. Hyväksyntä voidaan antaa määräajaksi.

5 artikla

Jäsenvaltiot avustavat toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa.

Kukin jäsenvaltio toimittaa säännöllisesti komissiolle 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun kysymysluettelon. Komissio antaa siitä tietoja muille jäsenvaltioille.

IV LUKU

Loppusäännökset

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltiot päättävät siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä ...

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

...

...

Puhemies

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio esitti neuvostolle 20. maaliskuuta 1998 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi vaarallisten aineiden maantie-, rautatie- tai sisävesikuljetusten turvallisuusneuvonantajien tutkintovaatimuksesta⁽¹⁾.

Kyseinen ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 71 artiklan 1 kohdan c alakohtaan.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa komission ehdotuksesta 20. lokakuuta 1998⁽²⁾, ja talous- ja sosiaalikomitea 9. syyskuuta 1998⁽³⁾.

Alueiden komitea ilmoitti neuvoston 25. toukokuuta 1999 esittämän kuulemispyynnön johdosta 22. heinäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellä päätöksensä olla antamatta lausuntoa.

Komissio esitti neuvostolle muutetun ehdotuksen 23. joulukuuta 1998 Euroopan parlamentin lausunnon pohjalta⁽⁴⁾.

Neuvoston vahvisti 29. päivänä maaliskuuta 1999 yhteisen kantansa EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITTEET

1. Neuvosto antoi 3. kesäkuuta 1996 direktiivin 96/35/EY⁽⁵⁾, jolla pyritään helpottamaan vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvien riskien ehkäisemistä koskevien sääntöjen noudattamista. Direktiivin 96/35/EY ala kattaa vaarallisten aineiden kuljetusyhtiöt sekä tämän alan kuljetuksiin liittyviä kuormaus- ja purkamistoimia suorittavat yhtiöt ja koskee pelkästään maantie-, rautatie- ja sisävesikuljetuksia. Direktiivin mukaan kyseisten yritysten on nimettävä yksi tai useampi vaarallisten aineiden kuljetuksien turvallisuusneuvonantaja, jonka tehtävänä on avustaa tästä toiminnasta ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle aiheutuvien vaarojen torjunnassa. Valtuutetulla on oltava ammatillisesta koulutuksesta yhteisön mallin mukainen todistus, jonka antaa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai tätä varten nimeämä laitos. Tämä todistus, jonka kaikki jäsenvaltiot tunnustavat, kelpaa kyseistä kuljetustapaa tai kyseisiä kuljetustapoja varten ja todistaa neuvonantajien ammatillisesta pätevyydestä. Todistuksen saamista varten asianomaisen on saatava koulutusta, joka antaa hänelle edellä mainitun direktiivin liitteessä I määriteltyjen tehtävien riittävän tuntemuksen, ja hänen on suoritettava koe, johon kuuluvat liitteessä II olevassa vähimmäisluettelossa mainitut aiheet. Neuvoston direktiivi 96/35/EY ei sisällä yksityiskohtaisia säännöksiä turvallisuusneuvonantajien tutkintojen yhtenäistämistä eikä tutkintojen järjestäjille asetettavista vaatimuksista. Jotta kuitenkin kaikki jäsenvaltiot ehtisivät järjestää tarvittavan koulutuksen ja kokeen, neuvosto on määrännyt päivämäärän, johon mennessä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, riittävän kauas eli 31. päivään joulukuuta 1999.

⁽¹⁾ EYVL C 148, 14.5.1998, s. 21.

⁽²⁾ EYVL C 341, 9.11.1998, s. 29.

⁽³⁾ EYVL C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽⁴⁾ EYVL C 52, 23.2.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivin 96/35/EY, annettu 3. päivänä kesäkuuta 1996, vaarallisten aineiden maakuljetusten turvallisuusneuvonantajan nimeämisestä ja ammatillisesta pätevyydestä (EYVL L 145, 19.6.1996, s. 10).

2. Koska komissio on todennut, että joidenkin jäsenvaltioiden jo suunnittelemaat tutkintojärjestelyt saattaisivat johtaa tasoeroihin ja kokeiden suureen kirjavuuteen, se piti aiheellisena ehdottaa turvallisuusneuvonantajien koulutuksen vähimmäisvaatimusten yhdenmukaistamista, jotta kuljetukset tehtäisiin turvallisemmiksi ja tutkintovaatimukset vahvistettaisiin korkeatasoisiksi. Näin ollen se esitti direktiiviehdotuksen tutkinnon järjestämistä ja sisältöä koskevien vähimmäisvaatimusten sekä tutkinnonjärjestäjiksi tarjoutuvien yritysten osallistumista koskevien ehtojen vahvistamiseksi.

Ottaen huomioon, että direktiivi 96/35/EY on pantava täytäntöön jäsenvaltioissa viimeistään 31. joulukuuta 1999, komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot panevat uuden direktiivin täytäntöön kuusi kuukautta aikaisemmin.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston yhteinen kanta vastaa komission muutettua ehdotusta, paitsi seuraavien muutosten osalta:

- 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa yhteisessä kannassa ollaan joustavampia koekysymysten jakautumisessa kuin komission ehdotuksen 3 artiklan 5 kohdan a alakohdassa.

Neuvosto piti parempana jättää jäsenvaltioille enemmän liikkumavaraa kokeiden vähimmäisisällön määrittämisessä. Kokelaalle annettaisiin vähintään 20 kysymystä direktiivin 96/35/EY liitteessä II luetteloiduista aiheista. Kokelaalle voitaisiin antaa myös monivalintakysymyksiä, niin että kaksi monivalintakysymystä vastaa yhtä vapaamuotoista kysymystä.

Neuvosto katsoi, että ei ole tarpeen ryhmittää mainitun liitteen II aiheita kolmeen ryhmään ja vaatia, että ensimmäisestä ryhmästä tehdään kolme kysymystä, toisesta kaksi ja ensimmäisestä yksi.

Neuvosto katsoi riittäväksi, että mainitun liitteen II aiheiden osalta kiinnitettäisiin erityistä huomiota aiheisiin, jotka ovat komission muutetun ehdotuksen ensimmäisessä ryhmässä,

- komission muutetun ehdotuksen 4 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan poistaminen. 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio hyväksyy komiteamenettelyn mukaisesti tutkintoa koskevat järjestelyt 4 artiklassa tarkoitettujen erikoistuneiden yritysten palvelukseen aikovien kokelaiden osalta (yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohdan c alakohta). 8 artiklassa säädetään, mitä komiteamenettelyä sovelletaan.

Neuvosto katsoi, että on parempi jättää jäsenvaltioiden toimivaltaan sellaisten kokelaiden tutkinnon järjestely, jotka aikovat erikoistuneiden yritysten palvelukseen,

- yhteisen kannan 4 artiklassa toistetaan keskeisiltä osin komission muutetun ehdotuksen 5 ja 6 artiklassa olevat vaatimukset.

- 6 artiklan 1 kohdassa olevaa komission ehdotuksen 9 artiklan 1 kohdassa säätämää määräaika on lykätty, niin että se on nyt sama kuin direktiivissä 96/35/EY eli 31. joulukuuta 1999.

Neuvosto palauttaa mieliin, että uudella direktiivillä pyritään erityisesti yhdenmukaistamaan direktiivissä 96/35/EY säädetty tutkinnon järjestäminen ja sisältö, ja katsoi, että määräajan, johon mennessä uusi direktiivi olisi saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, on tarkoituksenmukaista olla sama kuin direktiivin 96/35/EY,

- komission muutetun ehdotuksen 9 artiklan 3 kohdan (yhteisen kannan 6 artikla), jossa säädetään seuraamusjärjestelmästä, poistaminen.

Neuvosto katsoi, että uuden direktiivin puitteissa ei tarvita säännöstä, jossa säädettäisiin seuraamusjärjestelmästä tapauksissa, joissa direktiiviä ei noudateta.

IV. EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET

1. Neuvoston ja komission hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto noudatti komission muutettua ehdotusta ja hyväksyi sisällön, vaikkakaan ei aina sanamuodon osalta seuraavat Euroopan parlamentin tarkistukset:

- yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohtaan on otettu *tarkistus 1:n ensimmäinen osa*, jossa muutetaan sanamuotoa niin, että mainitaan turvallisuusneuvonantajien toiminta-ala eli vaarallisten aineiden kuljetukset,
- yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohtaan on otettu *tarkistus 1:n toinen osa*, jonka tarkoituksena on täsmentää, että direktiivin säännöksissä esitetään minimivaatimukset,
- yhteisen kannan 3 artiklan 1 kohdassa otetaan huomioon *tarkistus 2*, jonka tarkoituksena on täsmentää, mitä tietoja kokelaiden on osoitettava omaavansa hoitaakseen neuvonantajan tehtäviä,
- yhteisen kannan 3 artiklan 1 kohdassa otetaan huomioon *tarkistus 4*, jonka tarkoituksena on säätää, että pakollista kirjallista tutkintoa voidaan täydentää suullisella osuudella,
- yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa otetaan huomioon *tarkistus 5*, jonka tarkoituksena on muuttaa komission muutetun ehdotuksen 3 artiklan 5 kohdan a alakohtaa sen osoittamiseksi, että säädetyt vaatimukset, jotka koskevat direktiivin 96/35/EY liitteeseen II kuuluvilta aihealueilta olevia kysymyksiä, ovat vähimmäisvaatimuksia,
- yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohdan c alakohtaan on otettu *tarkistus 7*, jonka tarkoituksena on lisätä mahdollisuuksia, jotka jäsenvaltioilla on myöntää poikkeuksia tutkinnon aihealueiden määrän rajoittamiseksi ja tiettyjen erityistodistusten antamiseksi,
- yhteisen kannan 5 artiklassa otetaan huomioon *tarkistus 9*, jonka tarkoituksena on tehostaa komission muutetun ehdotuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kysymysluetteloa koskevaa tietojenvaihtoa (yhteisen kannan 3 artiklan 4 kohta), sillä siinä säädetään, että jäsenvaltiot toimittavat kyseisen luettelon komissiolle, joka tiedottaa siitä jäsenvaltioille.

2. Neuvoston hylkäämät Euroopan parlamentin tarkistukset

a) Komission hylkäämät tarkistukset

Neuvosto ei komission muutetun ehdotuksen mukaisesti hyväksynyt:

- *tarkistuksen 1 kolmatta osaa*, jonka tarkoituksena on lisätä komission muutetun ehdotuksen 1 artiklan 2 kohtaan säännös, joka koskee sitä, että jäsenvaltiot ja ETA noudattavat vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ammatillisesta koulutuksesta saatavan yhteisön mallin mukaisen todistuksen osalta.

Neuvosto että kun kyse on direktiivin 96/35/EY liitteessä III olevan mallin mukaisesta EY-todistuksesta, lisäys olisi tarpeeton,

- *tarkistus 3*, jonka tarkoituksena on lisätä komission muutetun ehdotuksen 3 artiklan 3 kohtaan säännös, jonka mukaan kokelaiden on osoitettava, että he pystyvät hoitamaan valtuutetun tehtäviä tekemällä lisäksi annettuun tapaukseen liittyvän tehtävän.

Neuvosto palautti mieliin, että komission muutetun ehdotuksen 3 artiklan 5 kohdan b alakohdassa on jo vastaavanlainen säännös ja että se on yhteisen kannan 3 artiklan 3 kohdan b alakohdassa,

- *tarkistus 6*, jonka tarkoituksena on lisätä komission muutetun ehdotuksen 3 artiklan 5 kohtaan uusi kohta, joka koskee todistuksen voimassaoloaikaa ja sen uusimista.

Neuvosto palautti mieliin, että direktiivin 96/35/EY 6 artiklassa on jo vastaavanlainen säännös,

- *tarkistus 8*, jonka tarkoituksena on täsmentää komission muutetun ehdotuksen 5 artiklan b kohdassa (yhteisen 4 artiklan 1 kohdan b alakohta) olevia vaatimuksia lisäämällä niihin tutkinnon järjestäjille velvoite mahdollistaa, että kokelaat käyttävät tutkinnon aikana tiettyjä asiakirjoja (sallitut asiakirjat).

Neuvosto katsoi, että pyydetty lisäys sisältyy jo yleisempään käsitteeseen, josta säädetään sekä muutetussa ehdotuksessa että uudessa tekstissä, joka on kyseisen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa: "tutkinnon järjestäjän ehdottamien, tutkintoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen erittely".

b) **Komission hyväksymät tarkistukset**

- *tarkistus 10*, jonka tarkoituksena on mukauttaa komission muutetun ehdotuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja seuraamusten ilmoittamisaikoja.

Yhteisen kannan 6 artiklaan ei oteta 9 artiklan 3 kohtaa. Neuvosto katsoi, että direktiivissä on parempi olla säätämättä seuraamuksia koskevista erityissäännöksistä (katso kohta III).
